

nogen udelukkende Ret. Naar altsaa Loven gives den Affatning, som er foreslaaet i § 3 i Udkastet, saa bortfalder den Indvending, man gjorde imod det tidligere Lovudkast, at det muligt i Løbet af de 10 Aar kunde blive nødvendigt at forøge Bagerens Antal. Det vigtigste Spørgsmaal, som ved dette Lovudkast kommer under Overveielse, er netop Erstatningsspørgsmaalet, — hvorvidt der tilkommer Bagerne nogen Erstatning, naar dette Udkast skulde blive til Lov. Som jeg nyligt bemærkede, har Regjeringen aldrig anerkjendt, at Bagerne havde nogen Eneret til fuldstændigt Bageri her i Kjøbenhavn, og, ligesom Regjeringen ikke hidtil har anerkjendt dette, saaledes er Regjeringen fremdeles ganske af samme Mening, og derfor har jeg meent, at der heller ikke kunde være Anledning til, saaledes som det under Forhandlingerne i Folkethinget isfor blev yttret, at udsætte at tage Bestemmelse om en Lov i denne Sag, indtil det Spørgsmaal er afgjort, om Bagerne havde nogen Ret til Erstatning eller ikke. Da jeg ikke kan erkjende, at Bagerne have nogen saadan Ret, saa mener jeg, at der heller ikke er Grund til fra Regjeringens Side at foranledige dette Spørgsmaal afgjort ved Domstolene. Dersom Cierne af Bagergaardene, som paastaae at have en saadan Ret, ville søge dette Spørgsmaal afgjort, saa vil det jo staae til dem at gjøre de fornødne Skridt; de have imidlertid, naaget den Protest, de nedlagde ved Sagens forrige Behandling i Folkethinget, ikke gjort det mindste Skridt til at see Spørgsmaalet afgjort paa den Maade. Men, naaget jeg saaledes ikke antager, at Bagerne have nogen Ret til Erstatning, har jeg dog bibeholdt den Bestemmelse i det tidligere Lovudkast, at Loven først skulde træde i Kraft fra 1ste Januar 1860. Det er ingenlunde, fordi jeg dert vil søge nogensomhelst Erstatning for Bagerne, thi jeg anerkjender ikke, at de have nogen Ret til Erstatning; men jeg har meent, at, naar der skal udgives en Lov af den Art, som unægtelig kan have Indflydelse paa en vigtig Green af Næringsbruget, saa bør man, saa vidt som muligt, gjøre det saaledes, at de nærværende Næringsbrugere ikke lide et større Tab derved, end Omstændighederne nødvendigt maae medføre, og derfor har jeg meent, at det

kunde være rigtigst, at den almindelige Frihed først traadte i Kraft fra 1ste Jan. 1860, for at de nærværende Ciere af Bagergaardene derved i Løbet af denne Tid, indtil 1ste Januar 1860, kunde faae Leilighed til at indrette deres Bagerier saa fuldstændigt og godt, at de derved lettere kunde møde den Concurrence, som de kunne frygte for, naar Næringsbruget bliver aldeles frigit. Der staaer kun eet Punkt tilbage, som jeg vil tillade mig korteligt at omtale. Det blev nemlig under Comiteebehandlingen i Folkethinget forrige Aar yttret, at man ved en særskilt Paragraph burde forbeholde Cierne af de 50 Bagergaarde Ret til at see hiint Spørgsmaal afgjort ved Domstolene. Jeg har ikke villet optage en saadan Paragraph i Udkastet, fordi jeg mener, at, dersom Bagerne have en Ret til Erstatning, saa behøves der ikke at optages nogen saadan Bestemmelse derom i Loven; de maae da kunne gjøre denne Ret gældende uden det; og, have de ikke en saadan Ret, vilde jeg ikke, ved at optage en saadan Paragraph i Lovudkastet, give det Udseende af, at Regjeringen dog muligen meente, at der kunde tilkomme Bagerne en saadan Ret, eller at Spørgsmaalet var tvivlsomt. Jeg vilde altsaa ikke, at der derved, at der optoges en saadan Paragraph, skulde gives Bagerne en større Ret, end de virkelig have. Den Ret, de virkelig have, vil jeg naturligvis paa ingen mulig Maade gjøre det mindste Indgreb i; men, som sagt, jeg kan ikke erkjende, at de have nogen saadan Ret, og derfor har jeg heller ikke i Lovudkastet villet give nogen Anledning til, at man skulde troe, at Regjeringen nærede nogen Tvivl i saa Henseende.

Formanden: Den høitærede Indenrigsminister vil derefter forelægge det sidste Lovudkast.

Indenrigsministeren: Jeg skal sluttelig have den Ære at forelægge Udkast til Lov om Afhændelse af Den Lille Dimon*) blandt Færverne. Lille Dimon er en ubeboet Ø, som hører til Suders Præstegjæld under Færverne, og hvor der findes endeel vilde Faar. Tidligere har disses Antal været

*) Lovudkastet findes i Anhang til Rigsdagstidenden under Nr. X. Sp. 53.